

XVIII Wszechzwiązkowa konferencja WKP(b)

Gospodarcze wyniki 1940 roku i plan rozwoju gospodarstwa narodowego ZSRR na 1941 rok

Rezolucja do referatu tow. Woznieńskiego, przyjęta przez XVIII Wszechzwiązkową konferencję WKP(b)

I.

Wyniki 1940 roku

XVIII Wszechzwiązkowa Konferencja WKP(b) stwierdza, że w roku 1940 gospodarstwo narodowe ZSRR uczyniło wielki krok naprzód w dziedzinie rozwiązań zadań, wyśmienitych przez uchwały na XVIII tym Zjeździe WKP(b) — trzeci plan pięcioletni.

W okresie trzech lat trzeciego pięcioletnia produkcja przemysłu ZSRR wzrosła z 95,5 miliardów rubli w 1937 roku do 137,5 miliardów w 1940 roku, czyli o 44%, w tym produkcja przemysłu budowy maszyn i obróbki metali wzrosła o 76 proc.

Pomimo działań wojennych, łączących się na początku roku 1940, produkcja przemysłowa ZSRR wzrosła o 11%, czyli o 13,6 miliarda rubli w porównaniu z rokiem 1939; w tym produkacja maszyn i obróbki metali o 19%. Tempo wzrostu produkcji przemysłowej zwiększało się z miesiąca na miesiąc na przestrzeni całego 1940 roku.

I takti produkcja środków produkcji wzrosła w 1940 r. o 13,8%, w porównaniu z 1939 rokiem; o 52% w porównaniu z 1937 rokiem; produkcja przedmiotów spożywczych wzrosła w 1940 r. o 7%, w porównaniu z 1939 rokiem i o 33% w porównaniu z 1937 rokiem.

Począwszy od drugiej połowy 1940 roku, przemysł czarnej metalurgii zaczął nie niepełnić swa pracę, osiągał w końcu 1940 roku średnią dzienną produkcję surowki żelaza w wysokości 40-47 tysięcy ton, w porównaniu z 46-47 tysiącami ton w końcu 1937 roku, a stali — 58-59 tysięcy ton, w porównaniu z 50-51 tys. ton.

Usprawnił również swa pracę przemysł metalurgii kolorowej. Produkcja aluminium w 1940 roku wzrosła, w porównaniu z rokiem 1937, o 59%, miedzi — o 65%, niklu — o 280% i tynku — o 300 proc.

Jednakże wzrost produkcji metali nie nadąża za zadaniami, nakreślonymi przez trzeci plan pięcioletni i dotyczącymi nie zaspokojenia rosnącego zapotrzebowania gospodarki narodowej ZSRR.

W drugiej połowie 1940 roku szczególne, nie wzrosł przemysł węglowy ZSRR. Przynależ wydobycia węgla wyniosło w ciągu roku 13 proc., czyli prawie 19 milionów ton w porównaniu z poziomem z roku 1939. Od drugiej połowy 1940 roku zaczęła się poprawa w prze-

myśle naftowym, przy czym przy końcu roku średnie wydobycie na dobie wzrosło do poziomu 97-98 tys. ton, w porównaniu z 84-86 tys. ton przy końcu roku 1937. Jednakże pozostawiając przemysł naftowy w tyle poza zadaniami, postawionymi przed nim przez trzeci pięcioletni, dotyczącymi nie zostało zlikwidowane.

Środki, zastosowane przez CK WKP(b) i RRL ZSRR, w celu wzmożenia dyscypliny pracy i przedłużenia czasu pracy w przedsiębiorstwach i instytucjach, doprowadziły do dalszego wzrostu wydajności pracy i stworzyły warunki do nowego rozkwitu przemysłu. Jednakże możliwości wzrostu wydajności pracy w dużym stopniu nie zostały wyczerpane przez szereg gwałtownych i związanych z produkcją przemysłu i przemysłu materiałów budowlanych, które wykonywały plan na rok 1940 z poważnym niedoborem i są gwałtem przemysłu pozostajemy w tyle.

W ciągu roku 1940 przewoź kolejowy zwiększył się z 392 miliardów tonokilometrów w końcu 1939 do 409 miliardów tonokilometrów w r. 1940. Przewoźy rzeczne wzrosły do 36 miliardów tonokilometrów, w porównaniu z 33 miliardami tonokilometrów w roku 1937 i 34,6 miliarda tonokilometrów w roku 1939. Jednakże w transporcie kolejowym i innych poważnie braki: nadal mają miejsce nieracjonalne przewozy, obciążające transport, nie usunęto jeszcze słabych punktów w zdolności przepustowości szeregu węzłów i dróg kolejowych.

Wzrosła ogólna produkcja zboża, buraków cukrowych, słoneczników, kartofli i jarzyn. W roku 1940 produkcja kultur zbożowych w całym ZSRR wyniosła około 7,3 miliarda pudrów.

W okresie 1940 roku zaznacza się wzrost pogłowia bydła w kółchozach przy czym: bydła rogatego — o 23 proc., świń — o 15 proc., owiec — o 23 proc., i koni — o 34 proc. Spośród hodowli bydła zdecydowanie zwiększa swój udział w całym pogłowie bydła w kraju.

Coraz wyższe stają się stopa życiowa i poziom kulturowy mas pracujących ZSRR. Fundusz płacy zarobkowej robotników i pracowników umiarkowanych ZSRR wzrósł w 1940 roku do 123,7 miliarda rubli, w porównaniu z 82,2 miliardów rubli w 1937 roku, oraz z 116,5 mi-

liarda rubli w roku 1939. Zwiększyły się ogólne dochody budżetu i indywidualne dochody kolechożników.

Rozmiary wkładów inwestycyjnych w dziedzinie budowy nowych przedsiębiorstw wyniosły w roku 1940 prawie 38 miliardów rubli (w tym około 6 miliardów rubli niesocializowanych wkładów inwestycyjnych), zaś ogółem w ciągu trzech lat trzeciego pięcioletnia — 108 miliardów rubli (w tym 17,5 miliardów rubli niesocializowanych wkładów inwestycyjnych). W ciągu tych trzech

lat uruchomiono w przemyśle państwowym 400 fabryk, zakładów przemysłowych, kopalń, elektrowni i innych przedsiębiorstw; w rezultacie oddano do eksploatacji przedsiębiorstwa o zdolności wytwórczej równie 51 milionów ton w dziedzinie wydobycia węgla i o mocy około 2.400 tysięcy kilowatów w elektrowniach. Uruchomiono również szereg wielkich pieców hutniczych o zdolności wytwórczej równie 2.900 tysięcy ton surowców, jak również około 1 miliona urządzeń bawelnianych.

II.

Plan gospodarczy na 1941 rok

Na główne zadanie gospodarcze w roku 1941. XVIII Wszechzwiązkowa konferencja WKP(b) uważa dalszy wzrost podstawowych gałęzi przemysłu i całego gospodarstwa narodowego, a więc: metalurgii, budowy maszyn, rolnictwa i transportu. Szczególnie niezbędny jest dalszy wzrost produkcji surowki żelaza, metali, metali kolorowych, węgla, nafty oraz maksymalny rozwój przemysłu budowy maszyn wszelkiego rodzaju.

XVIII Wszechzwiązkowa konferencja WKP(b) gorąco przyjęła przez CK WKP(b) i RRL ZSRR państwowy plan rozwoju gospodarstwa narodowego ZSRR na rok 1941 i poleca organizacjom partynym, radzieckim i gospodarczym skoncentrować uwagę i siły na realizacji w 1941 roku następujących zadań gospodarczych:

1. Doprowadzić ogólną produkcję przemysłu ZSRR do 162 miliardów rubli, co w porównaniu z poziomem z 1940 roku stanowi wzrost o 17-18 procent; z tego w grupie środków produkcji o 23,5 proc., a w grupie artykułów spożywczych — o 9 proc.

2. Zwiększyć produkcję surowki żelaza do 18 milionów ton, produkcję stali — do 22,4 milionów ton i produkcie węglowski — do 15,8 milionów ton.

3. Zapewnić wydobycie węgla w ilości 191 milionów ton, nafty i gazu — w ilości 38 milionów ton i toru — w ilości 39 milionów ton.

4. Zapewnić wzrost produkcji przemysłu budowy maszyn o 26 proc. w porównaniu z rokiem 1940.

5. Zapewnić wzrost zdolności wytwórczej elektrowni o 1,75 milionów kilowatów.

6. Zwiększyć zdolność wytwórczą przemysłu bawelnianego o 850 tysięcy wrzec. plan przedziałnicowy.

7. Zwiększyć ogólną produkcję kultur zbożowych o 8 proc.

8. Zapewnić na kolejach załadunek w wysokości przeciętnie 103 tys. wagonów na dobie. W transporcie wodnym około 2.400 tysięcy kilowatów w elektrowniach. Uruchomiono również szereg wielkich pieców hutniczych o zdolności wytwórczej równie 2.900 tysięcy ton surowców, jak również około 1 miliona urządzeń bawelnianych.

9. Zwiększyć detaliczny obrót towarowy handlu państwowego i spółdzielczego do 197 miliardów rubli.

10. Podnieść wydajność pracy w przemyśle i budownictwie o 12 proc.

11. Obniżyć koszty własne produkcji przemysłowej o 3,7 proc. i zapewnić tą drogą dodatkową akumulację w przemyśle w wysokości 73 miliardów rubli.

12. Zwiększyć ilość uczącej się młodzieży w szkołach początkowych i średnich do 36,2 miliona uczniów, a w wyższych zakładach naukowych — do 657 tys. młodzieży studiującej; z tym, aby ogólna wydajność nauki w szkołach kulturalnie wyniosła 48 miliardów rubli.

13. Wykonać program wkładów inwestycyjnych w wysokości 57 miliardów rubli (w tej liczbie 9 miliardów rubli niesocializowanych wkładów inwestycyjnych).

14. Zapewnić dalszy wzrost materialnych i finansowych rezerw państwowych.

XVIII Wszechzwiązkowa Konferencja WKP(b) wyraża niezachwianą pewność, że wszystkie organizacje partyjne i jeszcze bardziej rozwinięte współzawodniczące, two socjalistyczne wśród klas robotniczych, właścicieli kolechożnego i inteligencji, i zapewnia wykonanie i przetrwanie planu gospodarstwa narodowego ZSRR w 1941 roku.

O odnowieniu składu organów centralnych WKP(b)

Rezolucja do 3-go punktu porządku dziennego (sprawy organizacyjne)

XVIII Wszechzwiązkowa konferencja WKP(b) po rozpatrzeniu trzeciego punktu porządku dziennego „Sprawy organizacyjne”, powołała następującego uchwały:

1. Zgodnie z punktem 38 statutu WKP(b) usunąć ze składu CK WKP(b) następujących towarzyszy, którzy nie wywiązali się z obowiązków członków CK WKP(b): — Ancelowa N. A., Litwinowa M. M., Lichaczewa N. A., Merkulowa F. A., zaś Benediktowa I. A. i Szczadnikowa E. A. przeniesić ze składu członków do składu kandydatów na członków CK WKP(b).

2. Usunąć ze składu kandydatów na członków CK WKP(b) następujących towarzyszy, którzy nie wywiązali się z obowiązków kandydatów na członków CK WKP(b): — Antonowa D. I., Birukowa N. I., Wajnerowa G. D., Zencuzyna P. S., Żurawieva W. P., Ignatowa G. B., Iskanderowa A. B., Kowalewa M. P., Niewietzina N. I., Rastiegina S. S., Samochwalowa A. I., Felkenko N.

W. Frolkova A. A., Szegimardanova E. W., Jarcewa W. W.

3. Usunąć ze składu Centralnej Komisji Rewizyjnej następujących towarzyszy, którzy nie wywiązali się z obowiązków członków Centralnej Komisji Rewizyjnej: — Andriejko A. A., Wolkowa A. A., Denisienko W. M., Kwasowa M. E., Kiselewa K. W., Marogowa I. W., Silkina G. P., Skrynnikowa S. E., Cudina J. A.

4. Usunąć ze składu CK WKP(b) i wybrać na członków CK WKP(b) następujących towarzyszy: — Popowa G. M., Patolczewa S. S., Dekanozowa W. G., Pronina W. P., Susłowa M. A., Kuksinowa O. W.

5. Usunąć ze składu kandydatów na członków CK WKP(b) i wybrać jako kandydatów na członków CK WKP(b) następujących towarzyszy: — Żukowa G. K., Zaporozca A. I., Tulieneva I. W., Kirpionowa P. P., Jumanasewa L. S., Nosienko L. I., Krutikowa A. D., Kuprija

nowa G. N., Snieczkova A. J., Kalabierdina J. E., Słark K. J., Apasienko I. R., Radionowa M. I., Sirowa I. A., Aleksandrowa G. F., Majskiego I. M., Czerwieczeniuk J. T.

6. Usunąć ze składu Centralnej Komisji Rewizyjnej i wybrać na członków Centralnej Komisji Rewizyjnej następujących towarzyszy: — Molokowa W. S., Trybunowa F. P., Pieriepski L. T., Kudynowa M. A., Boczkowa W. M., Ogińskiński F. S., Golikowa F. I., Griecznik L. S., Popowa M. M., Pajuszikina A. S., Papanina I. D., Bozodina P. G.

II.

1. Ostreż tow. Kaganowicz M. M., który będąc Ludowym Komisarzem Przemysłu Lotniczego, pracował źle, że jeśli nie poprawi się na nowej pracy, nie wykona poleceń partii i rządu, zostanie usunięty ze składu składu CK WKP(b) i zdjęty z pracy kierowniczej.

2. Ostreż tow. Denisowa M. F. — kandydata na członka CK WKP(b), Ludowego Komisarza Przemysłu Chemicznego; tow. Siergiejewa I. P. — kandydata na członka CK WKP(b), Ludowego Komisarza Amunicji, tow. Dukielskiego S. S. — członka Komisji Rewizyjnej, Ludowego Komisarza Żegluga Morskiej; że jeśli nie poproszą swej pracy i nie wycofają wniosków z krytyki ich pracy na XVIII konferencji partii, to zostaną usunięci ze składu CK WKP(b) i Komisji Rewizyjnej oraz z zajmowanych przez nich stanowisk.

3. Ostreż również Ludowego Komisarza Żegluga Rzecznej, tow. Szaszakowa Z. A., Ludowego Komisarza Przemysłu Rybnego, tow. Iszkowa A. A., Ludowego Komisarza Przemysłu Elektrotechnicznego, tow. Bogatyriowa W. W., że jeżeli nie usprawnia pracy swych komisariów, nie wykonują zadań partii i rządu, nie wycofują wniosków z krytyki ich pracy na obecnej konferencji, zostaną usunięci ze stanowisk komisarzy ludowych.

